

Winter 1929. — 1e. In Februari vele sukkelende wilde eenden aangetroffen bij een klein stroomend riviertje, dat toen nog open was. Zeer magere dieren, te constateeren aan een gevangen gewond exemplaar. Vele van deze lijders zijn op de eene of andere manier gevangen. 2e. Een doode *wateral* gevonden. Deze komt zeldzaam voor in deze streken. 3e. 10 doode leeuweriken gevonden aan de spoordijk. 4e. 1 fuut doodgevlagen tegen de trein. 5e. Meer *buizerds* dan anders in de bosschen van Leuvenum. Nog al wat van deze beesten geschoten!! 6e. M.i. trokken *merels* zich weinig van de vorst aan. Natuurlijk ook musschen en meezen niet. Vele menschen voerden de vogels. 7e. Doode en stervende, zwakke exemplaren *meerkoeten* in de toegevroren spoorlooten vonden geen hulp.

Harderwijk.

W. DE VRIES.

Boomvalk broedend nabij Dordrecht. — Op 9 Augustus j.l. waarschuwde Mejuffrouw L. van Delden, enthousiast lid der Vereeniging tot Bescherming van Vogels, mij, dat op het Landgoed „Gravesteijn” van haren oom, den heer S. M. Hugo van Gijn, gelegen in Wieldrecht, aan den Rijksstraatweg Dordrecht-Willemsdorp, bijna voortdurend op één en denzelfden tak van een zilverpeppel, in de onmiddellijke nabijheid van den grooten veel bereden straatweg en van het huis, te zien waren: drie vrij groote, blijkbaar nog jonge vogels, die af en toe nog door de ouders werden gevoed. Zij konden reeds vliegen en riepen, evenals de ouders, in de vlucht herhaaldelijk: „ki, ki, ki, ki, ki.”

Dáaraan en aan het kleed: blauwen mantel, goudgele keel met de bekende zwarte bakkebaardstreepen, en overlansche donkere streepen op de lichte borst, meende zij den *boomvalk* te herkennen. Die waarneming was interessant genoeg, om er dadelijk heen te gaan, en na nauwkeurige observatie met mijn Dialyt 10 × Hensoldt kon ik mij van de juistheid dier ontdekking overtuigen. Teneinde echter elke vergissing uit te sluiten, hebben wij aan Dr. C. Eijkman alhier verzocht door eigen aanschouwing ook zijn oordeel te willen zeggen, en hij kon ons zonder eenigen twijfel gelijk geven. Het nest, op ongeveer $\frac{1}{4}$ afstand beneden den top gelegen, was vermoedelijk een oud kraaien-nest. Waar toch de boomvalk onder de roofvogels bekend staat als schuw, en zelden voorkomt, lijkt mij deze waarneming van het broeden van dien zoo sierlijken en vluggen valk, vlak bij een buitenplaats en aan den grooten weg, belangrijk genoeg, om door vermelding in uw Maandblad aan de vergetelheid te worden ontruk.

Dordrecht.

Dr. H. W. VAN RHIJN.

Torenvalk. — 26 Augustus zag ik een ♂ torenvalk boven een duinterreintje bij Kijkduin jagen. Hij stootte herhaaldelijk vergeefs, maar plotseling pakte hij een vrij groote kronkelende prooi op. Toen hij er zoowat een halve M. boven den grond was gekomen, liet hij 't vallen en nu bleek 't een wezeltje te zijn. De torenvalk liet 'm nu verder ongemoeid aftrekken in een boschje.

Tevens deel ik u even mede, dat ik van den zomer in de duinen bij Noordwijkerhout harkwespen heb gezien en ook nesten, die me van deze soort toeschenen, daar ik ze reeds op Ockenburgh gezien had.

Den Haag.

FRITS V. D. WEERD.

Een Flamingo — Toen ik heden een bezoek aan „de Beer” bracht, zag ik op 't strand een groote steltlooper met lange rose pooten, ook z'n vleugels waren rose, de rug iets witter, de vleugels hadden zwarte punten. Bij 't vliegen had hij de zeer lange nek en poot uitgestrekt. De snavel was kort en dik. Zou 't mogelijk zijn dat 't een wilde afgedwaalde Flamingo was, of is 't een ontsnapt?

Den Haag, 29 Augustus 1929.

L. W. CAPEL.

Doorgaans beschouwt men de Flamingo's, die zich aan de Noordzeekust vertoonen als vogels ontsnapt aan dierparken; 't is echter niet onmogelijk, dat er ook echte zwervers bij zijn.

T.

De kruisbekken. — Naar aanleiding van uw vraag in „De Levende Natuur” omtrent de waarneming van kruisbekken, kan ik u mededeelen, dat in de eerste helft van Juli hier veel kruisbekken voorkwamen. Het waren zonder uitzondering jonge vogels. Oudere exemplaren heb ik tenminste niet kunnen waarnemen.